

Rozdział 4

Czasownik „parler”

Rozmawianie o tym, skąd jesteś i udzielanie informacji o językach, którymi się posługujesz

Tu parles quelles langues ? Jakimi językami mówisz?

Tu parles quelles langues ? Jakie znasz języki?

„**Quel/quelles**” tłumaczymy jako „który/która/które”. „Quelles” używamy w stosunku do rzeczowników rodzaju żeńskiego.

Je parle français. Mówię po francusku.

„Français” czy „française”?

Mówiąc o językach, zawsze używamy rodzaju męskiego (bez -e na końcu), niezależnie od płci osoby mówiącej.

Marc est français, il parle **français**.

(Marc jest Francuzem, on mówi po francusku.)

Elsa est française, elle parle **français**.

(Elsa jest Francuzką, ona mówi po francusku.)

Z poniższych wyrazów wybierz cztery języki.

anglais, espagnol, portugais, français

Pamiętaj, że podając nazwę języka, zawsze używamy formy **rodzaju męskiego** (bez ostatniej litery „-e”).

Je parle français. Mówię po francusku. „

Parle” to forma dla zaimka „je”, a „**parles**” dla „tu”. Wymawiamy je dokładnie tak samo.

Tu parles anglais ? Czy ty mówisz po angielsku?

Tu parles anglais ? Czy ty mówisz po angielsku?

Pamiętaj, że podając nazwę języka, zawsze używamy formy **rodzaju męskiego** (bez ostatniej litery „-e”).

Je parle anglais.

Tu parles français ?

„**Parle**” to forma dla zaimka „je”, a „**parles**” dla „tu”. Wymawiamy je dokładnie tak samo.

Il parle espagnol.

On mówi po hiszpańsku.

Rita powiedziała, że jest Meksykanką i mówi po hiszpańsku.

angielski / francuski / hiszpański

Francuski jest jednym z 5 najczęściej używanych języków na świecie – z 280 milionami rodzimych użytkowników!

Elle parle portugais. Ona mówi po portugalsku.

Leila parle portugais. Leila mówi po portugalsku.

Pamiętaj, że podając nazwę języka, zawsze używamy formy **rodzaju męskiego** (bez ostatniej litery „-e”).

Je **parle** français, et toi ? Ja mówię po francusku, a ty?

Piszemy „**parle**”, ale nie wymawiamy ostatniej litery „-e”.

angielski i portugalski

Piszemy „**-ais**”, ale wymawiamy jak francuskie „-é”.

Zaimki w funkcji podmiotu

Naucz się używać francuskich zaimków w funkcji podmiotu

je ja

PRZYKŁAD

Je parle français. Mówię po francusku.

„**Je**” używamy, aby powiedzieć o sobie.

tu ty

PRZYKŁAD

Tu parles quelles langues ? Jakimi językami mówisz?

W sytuacjach nieformalnych (z przyjacielem, członkiem rodziny lub bliskim znajomym) używamy „tu”.

Il on

PRZYKŁAD

Il parle allemand et espagnol. On mówi po niemiecku i hiszpańsku.

Il parle bien allemand. On mówi dobrze po niemiecku.

Zaimek „il” wymawiamy jak początek polskiego wyrazu „iloczyn” i używamy go, aby powiedzieć o osobie płci męskiej.

elle ona

PRZYKŁAD

Elle parle français et portugais. Ona mówi po francusku i portugalsku.

Zaimka „**elle**” używamy, aby powiedzieć o jednej osobie płci żeńskiej. Wymawiamy go jak francuską literę „L”.

je tu elle il ja ty on ona

Uprzejmie jest użyć raczej czyjegoś imienia będąc w jego obecności niż „il” lub „elle”.

Il parle un peu allemand. On mówi trochę po niemiecku.

Zaimek „il” wymawiamy jak początek polskiego wyrazu „iloczyn” i używamy go, aby powiedzieć o osobie płci męskiej.

nous my

PRZYKŁAD

Nous parlons anglais. Mówimy po angielsku.

Nous parlons allemand et français. Mówimy po niemiecku i francusku.

Zaimek „**nous**” zapisujemy z „-s” na końcu, które nie jest wymawiane.

vous wy

PRZYKŁAD

Vous parlez quelles langues ? Jakimi językami państwo mówicie?

„**Vous**” używamy, mówiąc do więcej niż jednej osoby. Zaimek ten stosujemy również, zwracając się do jednej osoby w sytuacji formalnej, np. nie znając kogoś zbyt dobrze.

Vous” używamy, zwracając się do grupy osób lub do jednej osoby w sytuacji formalnej

Vous parlez espagnol ? Czy mówią państwo po hiszpańsku?

Zaimka „**vous**” używamy, zwracając się do **grupy osób** lub **formalnie do jednej osoby**.

nous grupa ludzi, w której jest osoba mówiąca

vous grupa ludzi, w której nie ma osoby mówiącej

„Nous” i „vous” może odnosić się do grupy kobiet, grupy mężczyzn lub grupy mieszanej.

Ils oni

PRZYKŁAD

Ils parlent portugais. Oni mówią po portugalsku.

elles one

PRZYKŁAD

Elles parlent espagnol. One mówią po hiszpańsku.

nous vous ils elles my wy oni one

Te cztery wyrazy zapisujemy z „-s” na końcu, które nie jest wymawiane.

elles one

Zaimek „**elles**” wymawiamy dokładnie tak samo jak „**elle**”.

Litery nieme na końcu wyrazów

Litery, których nie wymawiamy na końcu słów

deux, grand, salut, vous

dwa, duży/wysoki, cześć, wy

Salut ! Litera „t” jest niema.

Spółgłoski występujące na końcu: d, s, t, x

W większości francuskich wyrazów nie wymawiamy ostatniej spółgłoski. „T”, „d”, „x” i „s” to najpopularniejsze litery, które są nieme na końcu słów.

grand (duży / wysoki)

deux (dwa)

vous (wy)

salut (cześć)

Dźwięk „s” słyszymy na końcu wyrazów „ils” i „fatigués”. *Falsz*

„S” jest nieme.

Dlaczego litery nieme są takie ważne?

Błędna wymowa ostatniej litery danego wyrazu może **zmienić jego znaczenie!**

Na przykład wymowa „t” na końcu wyrazu **content** (szczęśliwy), sprawi, że będzie brzmiał jak **contente** (szczęśliwa).

Je suis content / Je suis contente.

Jestem szczęśliwy. / Jestem szczęśliwa.

Thomas est très grand. Thomas jest bardzo wysoki. W rodzaju męskim „-d” w „grand” jest nieme.

Je suis allemande. Jestem Niemką.

W rodzaju żeńskim „-d” w „allemande” jest wymawiane, ale „-e” na końcu jest nieme.

Ils sont impatients ! Oni są niecierpliwi!

W liczbie mnogiej „-s” w „impatients” jest nieme.

Rodzajniki określone

Poznaj i przeciwicz „le”, „la”, „l' ” „les”

la France

Francja

PRZYKŁAD

Julia aime la France ! Julia uwielbia Francję!

Il aime la Suisse ! On uwielbia Szwajcarię!

Przed rzeczownikiem rodzaju żeńskiego używamy „la”.

le Brésil Brazylia

PRZYKŁAD

Tom aime le Brésil ! Tom uwielbia Brazylię!

Elle aime le Brésil ! Ona uwielbia Brazylię!

„Brésil” to słowo rodzaju męskiego, więc używamy „le”.

les États-Unis

Stany Zjednoczone

PRZYKŁAD

Juliette aime les États-Unis ! Juliette uwielbia Stany Zjednoczone!

Il aime les États-Unis ! On uwielbia Stany Zjednoczone!

Przed rzeczownikami w liczbie mnogiej używamy „les”.

Jérémy aime les États-Unis !

„États-Unis” jest wyrazem w liczbie mnogiej, więc używamy „les”.

Le”, „la”, „les” to **rodzajniki określone**. Używamy ich, żeby powiedzieć o:

- czymś konkretnym
- szeroko znanym pojęciu, np. kraju.

Rodzajniki określone **zgadzą się pod względem rodzaju gramatycznego (męski / żeński) i liczby (pojedyncza / mnoga)** z rzeczownikiem, przed którym występują.

le + rzeczownik rodzaju męskiego

la + rzeczownik rodzaju żeńskiego

les + rzeczownik w liczbie mnogiej

le Portugal

la Chine

le

W podanym zdaniu zaznacz dwa rodzajniki określone.

la, les

Rodzajnik określony występuje przed rzeczownikiem.

la France

le Brésil

les États-Unis

Rodzajniki zgadzają się z rzeczownikami: „la” = rzeczownik r.ż, „le” = rzeczownik r.m., „les” = rzeczownik w l.mn.

l'Angleterre

Anglia

PRZYKŁAD

Benjamin aime l'Angleterre ! Benjamin uwielbia Anglię!

„Le”, „la” i samogłoski

Zauważ!

Rodzajnika *l'* używamy przed samogłoskami (a, e, i, o, u, y) oraz „h”.

L' Allemagne □□

l'Angleterre Anglia

Przed samogłoską rodzajnik „la” przekształca się w „l' ”.

James aime **les** Pays-Bas ! James uwielbia Holandię!

„Pays-Bas” jest wyrazem w liczbie mnogiej, więc używamy „les”.

Il aime les États-Unis et elle aime l'Angleterre.

On uwielbia Stany Zjednoczone, a ona uwielbia Anglię.

„États-Unis” jest w liczbie mnogiej, a „Angleterre” zaczyna się na samogłoskę.

J'aime l'Angleterre ! Uwielbiam Anglię!

„Angleterre” zaczyna się na samogłoskę, więc używamy „l' ”.

Podawanie swojego pochodzenia

Naucz się używać „venir” z „je”

Tu viens d'où ?

Skąd jesteś?

Je viens du Brésil.

Pochodzę z Brazylii.

Tu viens d'où ? □ (Skąd jesteś?)

Jeśli chcemy powiedzieć po francusku, skąd jesteśmy, używamy czasownika **venir** (przyjść) + **de, du, des** lub **d'** + kraj. Pierwsza litera kraju pisana jest wielką literą.

Spójrz na poniższe przykłady:

Tu viens d'où ? (Skąd jesteś?)

Je viens de Russie. (Pochodzę z Rosji.)

Je viens du Brésil.

Pochodzę z Brazylii.

Je viens du Mexique.

Pochodzę z Meksyku.

Je viens des États-Unis.

Jestem ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Je viens de Turquie.

Pochodzę z Turcji.

Je viens de Turquie. Je suis turc.

Je viens des États-Unis. Je suis américain.

Je viens du Mexique. Je suis mexicain.

Je viens d'Angleterre. Jestem z Anglii.

Je viens d'Angleterre. Jestem z Anglii.

Wskazówka!

Pewnie zastanawiasz się, kiedy mówimy **je viens de**, kiedy **je viens du**, a kiedy **je viens d'**. Nie martw się, jest na to logiczne wytłumaczenie! Z krajami rodzaju żeńskiego używamy **de**, zaś z krajami rodzaju męskiego **du**. Jeśli nazwa kraju zaczyna się samogłoską, używamy **d'**.

*Je viens **de** France.* (rodzaj żeński)

*Je viens **du** Brésil.* (rodzaj męski)

*Je viens **d'**Angleterre.* (przed samogłoską)

*Je viens **des** États-Unis.* (w liczbie mnogiej)

Je viens du Brésil. Je suis brésilien.

Je viens d'Angleterre. Je suis anglais.

Tu viens d'où ? Skąd pochodzisz?

Je viens des États-Unis. Jestem ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Tu viens d'où ? Skąd pochodzisz?

Je viens du Mexique. Pochodzę z Meksyku.

Je viens de Turquie. Pochodzę z Turcji.

Czasownik „venir”

Nauka wszystkich form czasownika „venir” w czasie teraźniejszym

venir przyjść

Il aime venir en France.

Poznaj formy liczby pojedynczej czasownika „venir”.

je viens – Je **viens** de France. (ja pochodzę – Ja pochodzę z Francji).

tu viens – Tu **viens** d'où ? (ty pochodzisz – Skąd ty pochodzisz?)

il vient / elle vient – Il **vient** des États-Unis (on pochodzi / ona pochodzi – On pochodzi ze Stanów Zjednoczonych).

Je viens de France. Pochodzę z Francji.

W formie „je viens” nie wymawiamy ostatniej litery „-s”.

Elle vient d'Angleterre.

W formie „elle vient” nie wymawiamy ostatniej litery „-t”.

Tu viens d'où ? Skąd pochodzisz?

Zarówno w przypadku zaimka „je” jak i „tu” forma czasownika kończy się na literę „-s”, której nie wymawiamy.

Kraje i miasta

Aby podać kraj pochodzenia, używamy odpowiedniej formy czasownika „venir” z przyimkiem „de”, który zmienia się w zależności od rodzaju gramatycznego kraju.

Dobra wiadomość jest taka, że wszystkie miasta są rodzaju żeńskiego, więc zawsze używamy „de” – lub „d'”, jeśli miasto zaczyna się na samogłoskę.

rodzaj męski	Je viens du Mexique
rodzaj żeński	Tu viens de France ? / Tu viens de Paris ?
liczba mnoga	Il vient des États-Unis.
samogłoska	Elle vient d' Angleterre. Elle vient d' Oxford.

Il vient du Mexique. On pochodzi z Meksyku.

„Le Mexique” to kraj rodzaju męskiego, więc mówimy „venir + du”.

Je viens de New York.

Elle vient d'Osaka.

„Je viens” i „elle vient” mają inne końcówki, ale wymawia się je tak samo.

Tu viens d'où ? Skąd jesteś?

e viens du Mexique et elle vient de France.

Ja pochodzę z Meksyku, a ona pochodzi z Francji.

„Viens” i „vient” pisze się inaczej, ale wymawia tak samo.

Poznaj formy liczby mnogiej czasownika „venir”.

nous venons – Nous **venons** d'Allemagne. (my pochodzimy – My pochodzimy z Niemiec).

vous venez – Vous **venez** d'où ? (wy pochodzicie – Skąd wy pochodzicie?)

Ils viennent / elles viennent – Elles **viennent** du Mexique. (oni pochodzą / one pochodzą – One pochodzą z Meksyku).

Nous venons du Mexique. My pochodzimy z Meksyku.

W „nous venons” nie wymawiamy **ostatnich liter „-s”**.

Nous venons de Marseille.

Vous venez d'Angleterre ?

W „nous venons” nie wymawiamy **ostatniej litery „-s”**, a w „vous venez” nie wymawiamy **ostatniej litery „-z”**.

Ils viennent de France. Oni pochodzą z Francji.

Piszemy „ils viennent”, ale nie wymawiamy ostatniej litery „-t”. „Vient” to forma czasownika „venir” dla „il / elle”.

Ils viennent d'Allemagne et nous venons de France.

Oni pochodzą z Niemiec, a my pochodzimy z Francji.

W „nous venons” nie wymawiamy **ostatniej litery „-s”**, a w „ils viennent” nie wymawiamy **ostatniej litery „-t”**.

Vous venez de Mexico ? Czy wy pochodzicie z Meksyku?

Je viens de Paris.

Elles viennent du Mexique.

Il vient des États-Unis.

Je **viens** d'Allemagne. Ja pochodzę z Niemiec.

W formie „je viens” nie wymawiamy ostatniej **litery „-s”**.

Tu viens de Paris ? Nous venons de Lyon.

Czy ty pochodzisz z Paryża? My pochodzimy z Lyonu.

Forma „venez” odpowiada zaimkowi „vous”, a forma „vient” odpowiada zaimkom „il” i „elle”.

Elles viennent de San Francisco. One pochodzą z San Francisco.

Nie zapomnij o podwójnej literze „n” w „viennent”. Pamiętaj też, że nie wymawiamy ostatniej litery „-t”.

Nous venons de France et ils viennent des États-Unis.

My pochodzimy z Francji, a oni pochodzą ze Stanów Zjednoczonych.

W „nous venons” nie wymawiamy **ostatniej litery „-s”**, a w „ils viennent” nie wymawiamy **ostatniej litery „-t”**.

Tu viens de Berlin ?

Nous venons des États-Unis.

Vous venez d'Angleterre ?

Nous **venons** de Berlin. My pochodzimy z Berlina.

Czytanie o językach

Przećwicz umiejętność czytania, ucząc się o językach

Witamy w kolejnej lekcji dotyczącej czytania □

W tej lekcji poznamy Marion i jej niezwykle kosmopolityczny świat! Zaczniemy jednak od powtórzenia słów i wyrażen kluczowych, które ułatwią Ci zrozumienie jej opowieści.

Je suis française et je parle français. Jestem Francuzką i mówię po francusku.

Turquie

Paula est mexicaine, elle parle espagnol.

Paula jest Meksykanką, mówi po hiszpańsku.

Je viens de France. aby podać swoje pochodzenie

Je suis français. aby podać swoją narodowość

Je parle français. aby powiedzieć, jakie znasz języki

Do dzieła! Teraz jesteśmy gotowi, aby poznać Marion i jej rodzinę.

Zwróć uwagę na te dwa nowe słowa:

la copine: dziewczyna

l'entreprise: firma

Bonjour ! Je m'appelle Marion. Je viens de France. Ma mère est française et mon père vient du Mexique. J'ai aussi un grand frère, Santiago. A la maison on parle français et espagnol. Au travail je parle aussi anglais: je suis professeur d'anglais. Mon frère travaille dans le marketing pour une entreprise brésilienne, alors il parle portugais. Sa copine vient de Turquie et elle parle turc, anglais, portugais et français !

Skąd pochodzi Marion? z Francji

Mon père vient du Mexique . Mój ojciec pochodzi z Meksyku.

„Mon père vient...Mexique.” du

Mój tato pochodzi z Meksyku.

Au travail, je parle aussi anglais : je suis professeur d'anglais.

W pracy również mówię po angielsku: Jestem nauczycielką angielskiego.

Dziewczyna Santiago jest... Turczynką.

La copine de mon frère vient de Turquie, elle parle turc.

Dziewczyna mojego brata pochodzi z Turcji, ona mówi po turecku.

Elle **parle** turc, anglais, portugais et français.

Ona mówi po turecku, angielsku, portugalsku i francusku.

Pierwsza lekcja czytania już za Tobą!

Wysłuchamy **teraz** poprzedniego tekstu. Nie musisz przy tym nic robić – czas się odprężyć i cieszyć tym, co udało Ci się osiągnąć w tej lekcji! ☐

Pytania

Naucz się zadawać pytania

Tu viens du Japon ?

Ty pochodzisz z Japonii?

Inną podstawową metodą zadania pytania jest postawienie znaku zapytania na końcu zdania i zmiana **intonacji** wypowiedzi. Spójrz na poniższy przykład. Na kolejnych stronach usłyszysz różnicę w intonacji pomiędzy zdaniem twierdzącym a pytającym.

Zdanie twierdzące – *Tu viens du Japon.* Ty pochodzisz z Japonii.

Zdanie pytające – ***Tu viens du Japon ?*** Ty pochodzisz z Japonii?

Ta mère vient d'Angleterre ? Czy twoja matka jest z Anglii?

To jest zdanie twierdzące. Z intonacji usłyszanej w nagraniu wynika, że nie jest to pytanie.

Wskazówka!

Jednym z najprostszych sposobów zadania pytania jest umieszczenie wyrażenia **est-ce que** na początku zdania. Wyrażenie to nie oznacza nic konkretnego (w pytaniach ogólnych może być odpowiednikiem „czy”) i pomaga nam w utworzeniu pytania. Spójrz na poniższe przykłady, aby zapoznać się z jego zastosowaniem.

Tu habites en Inde ?

Est-ce que tu habites en Inde ?

Est-ce que tu viens de Pologne ?

Aby utworzyć pytanie, na początek zdania możemy wstawić **est-ce que**.

Est-ce que vous êtes contents ? Czy jesteście szczęśliwi?

OU : bonjour, vous, tout, roue

OU: dzień dobry, wy/pan/pani, wszystko, koło

W wyrazie „tout” (wszystko) występuje dźwięk „ou”.

Jak wymawiać dźwięk „ou”?

Są trzy rzeczy, o których należy pamiętać, wymawiając ten dźwięk:

1. Usta są zaokrąglone, a wargi wydęte jak przy zdmuchiwanie świeczek.

2. Język pozostaje pośrodku ust i nie dotyka żadnej ich części.

3. Usta są niemal zamknięte.

Wymowa „ou”

Wymowa „ou” 1. Usta są zaokrąglone, a wargi wydęte jak przy zdmuchiwanie świeczek. 2. Język pozostaje pośrodku ust i nie dotyka żadnej ich części. 3. Usta są niemal zamknięte.

W „rue” występuje dźwięk „u”.

vous

wy

Tout va bien.

Wszystko jest w porządku.

U : tu, salut, rue, vue

U: ty, cześć, ulica, widok

W „La vue” (widok) występuje dźwięk „u”.

ak wymawiać dźwięk „u”?

Zwróć uwagę, że ułożenie warg i kształt ust są bardzo podobne zarówno przy wymawianiu dźwięku „ou”, jak i „u”, jednak ułożenie języka jest inne. Oto trzy rzeczy, o których musisz pamiętać, wymawiając dźwięk „u”:

1. Usta są zaokrąglone, a wargi wydęte jak przy zdmuchiwanie świeczek.

2. Język jest z przodu i dotyka dolnych zębów.

3. Usta są niemal zamknięte.

Wymowa „u”

Usta są zaokrąglone, a wargi wydęte jak przy zdmuchiwanie świeczek. 2. Język jest z przodu i dotyka dolnych zębów. 3. Usta są niemal zamknięte.

tu ty

W zdaniu „Tu vas bien ?” w wyrazie „tu” występuje dźwięk „u”.

C'est mou. Jest miękki.

Poćwiczmy teraz wymowę „ou” i „u”. Powtórz te wyrazy i dźwięki po ich wysłuchaniu. Praktyka czyni mistrza!

Na początek jeszcze raz przysłuchajmy się tym dwóm dźwiękom!

ou, u

ou, u

PRZYKŁAD

vous, vue, tout, tu, roue, rue

wy/pan/pani, widok, wszystko, ty, koło, ulica

Vous allez bien ? Czy u pana/pani wszystko w porządku?

La roue est dans la rue. Koło jest na ulicy.

La rue est grande. Ulica jest duża.

Tout va bien. Wszystko jest w porządku.

Tu as tout ? Czy masz wszystko?

Salut Antoine ! - Bonjour Cathy !

– Cześć, Antoine! – Dzień dobry, Cathy!

„Tu” czy „vous”?

Nauka zastosowania „tu” i „vous”

Odśłuchaj rozmowę.Martin

Bonsoir ! Je m'appelle Martin et ?

Amélie Salut ! Je m'appelle Amélie. peux me tutoyer Martin !

Martin Ah, super, !

Amélie Tu sais, tu peux tout le monde ici !

Tu” czy „vous”?

W języku francuskim istnieją dwa sposoby zwracania się do kogoś: **tu** (sposób nieformalny) oraz **vous** (sposób formalny).

Umiejętność ich rozróżnienia jest bardzo ważna, ponieważ zastosowanie niewłaściwej formy, może zostać odebrane jako brak szacunku lub spowodować dezorientację.

tu **ty**

PRZYKŁAD

Comment tu t'appelles ? Jak masz na imię?

Do kogo zwracamy się przy użyciu **tu**?

Użyj **tu**, jeśli osoba, do której mówisz to:

członek Twojej rodziny lub przyjaciel

kolega z pracy (chyba że powinna zostać zachowana pewna hierarchia)

dziecka lub nastolatka

Komu Valérie zadaje pytanie? przyjacielowi

vous pan / pani

PRZYKŁAD

Comment vous appelez-vous ? Jak ma pan na imię?

Do kogo zwracamy się przy użyciu *vous*?

Vous używamy, jeśli osoba, z którą rozmawiamy jest:

kimś, kogo nie znamy

kimś, kto zajmuje wyższe stanowisko w pracy niż my

dorosłym niebędącym naszym przyjacielem ani członkiem rodziny

Dopasuj zaimek do właściwej osoby.

tu ze swoją rodziną vous ze sprzedawcą

Komu Bertrand zadaje pytanie?

sąsiadowi

Wskazówka!

Kiedy nie wiesz, którą z form wybrać, możesz **zawsze zacząć od *vous***.

Jest wiele sytuacji, w których możesz rozpocząć rozmowę przy użyciu *vous*, a następnie przejść do *tu* (np. będąc przedstawianym przyjacielowi przyjaciela).

Możesz również spotkać się z wyrażeniem: „*Tu peux me tutoyer*”, co znaczy „Przejdźmy na *ty*”. Wysłuchaj tego wyrażenia na następnej stronie.

Tu peux me tutoyer.

Przejdźmy na „*tu*”.

Czasownik *tutoyer* znaczy „przejsć na *tu*”.

Wybierz właściwy zaimek przy zwracaniu się do nowego znajomego.

vous

Tu vas bien aujourd'hui ? Czy u ciebie dzisiaj wszystko w porządku?

Comment allez-vous ? Jak się pani ma?

W której sytuacji użyjesz *tu*?

Pytając współpracownika, czy chce iść po pracy na drinka.

Tu peux me tutoyer. Przejdźmy na *tu*.

W której sytuacji użyjesz *vous*? Pytając biletera o godziny jazdy pociągów.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Wybierz wyrazy w następującej kolejności: ja, ty, ona, on.

e tu elle il ja ty on ona

Uprzejmie jest użyć raczej czyjegoś imienia będąc w jego obecności niż „il” lub „elle”.

On jest Brazylijczykiem.

Je viens **du Mexique**. Pochodzę z Meksyku.

Ils sont impatients ! Oni są niecierpliwi!

W liczbie mnogiej „-s” w „impatients” jest nieme.

Est-ce que vous êtes contents ? Czy jesteście szczęśliwi?

Tu vas bien aujourd'hui ? Czy u ciebie dzisiaj wszystko w porządku?

James aime **les** Pays-Bas ! James uwielbia Holandię!

„Pays-Bas” jest wyrazem w liczbie mnogiej, więc używamy „les”.

Je viens d'Angleterre. Jestem z Anglii.

e viens du Mexique et elle vient de France.

Ja pochodzę z Meksyku, a ona pochodzi z Francji.

„Viens” i „vient” pisze się inaczej, ale wymawia tak samo.

Tout va bien. Wszystko jest w porządku.

Tu peux me tutoyer. Czasownik *tutoyer* znaczy „przejść na *tu*”.

Tu as tout ? Czy masz wszystko?

Leila parle portugais. Leila mówi po portugalsku.

Pamiętaj, że podając nazwę języka, zawsze używamy formy **rodzaju męskiego** (bez ostatniej litery „-e”).

Wybierz niepasujący element. Turquie

Nous parlons allemand et français.

Mówimy po niemiecku i francusku.

Zaimek „**nous**” zapisujemy z „-s” na końcu, które nie jest wymawiane.

nous vous ils elles my wy oni one

Te cztery wyrazy zapisujemy z „-s” na końcu, które nie jest wymawiane.

Vous” używamy, zwracając się do grupy osób lub do jednej osoby w sytuacji formalnej.

Nous **venons** de Berlin. My pochodzimy z Berlina.

Nous venons de France et ils viennent des États-Unis.

My pochodzimy z Francji, a oni pochodzą ze Stanów Zjednoczonych.

W „nous venons” nie wymawiamy **ostatniej litery „-s”**, a w „ils viennent” nie wymawiamy **ostatniej litery „-t”**.